ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ
ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

ISSN 0132-3288

32

МАЛЯТКО

11
ЛИСТОПАД
1987

ЛИСТОПАД

АВРОРА

7 ЛИСТОПАДА —
70-І РОКОВИНИ
ВЕЛИКОЇ ЖОВТНЕВОЇ
СОЦІАЛІСТИЧНОЇ
РЕВОЛЮЦІЇ

НА ПАРАД

Вірш Наталі ЗАБІЛИ

Вже з дерев злетіло листя,
Наступає листопад.
Ми на свято урочисте
Всі виходим на парад.
І святкує з нами радо
В світі кожен трудівник.
В день оцей
Радянська влада
Встановилась в нас навік.

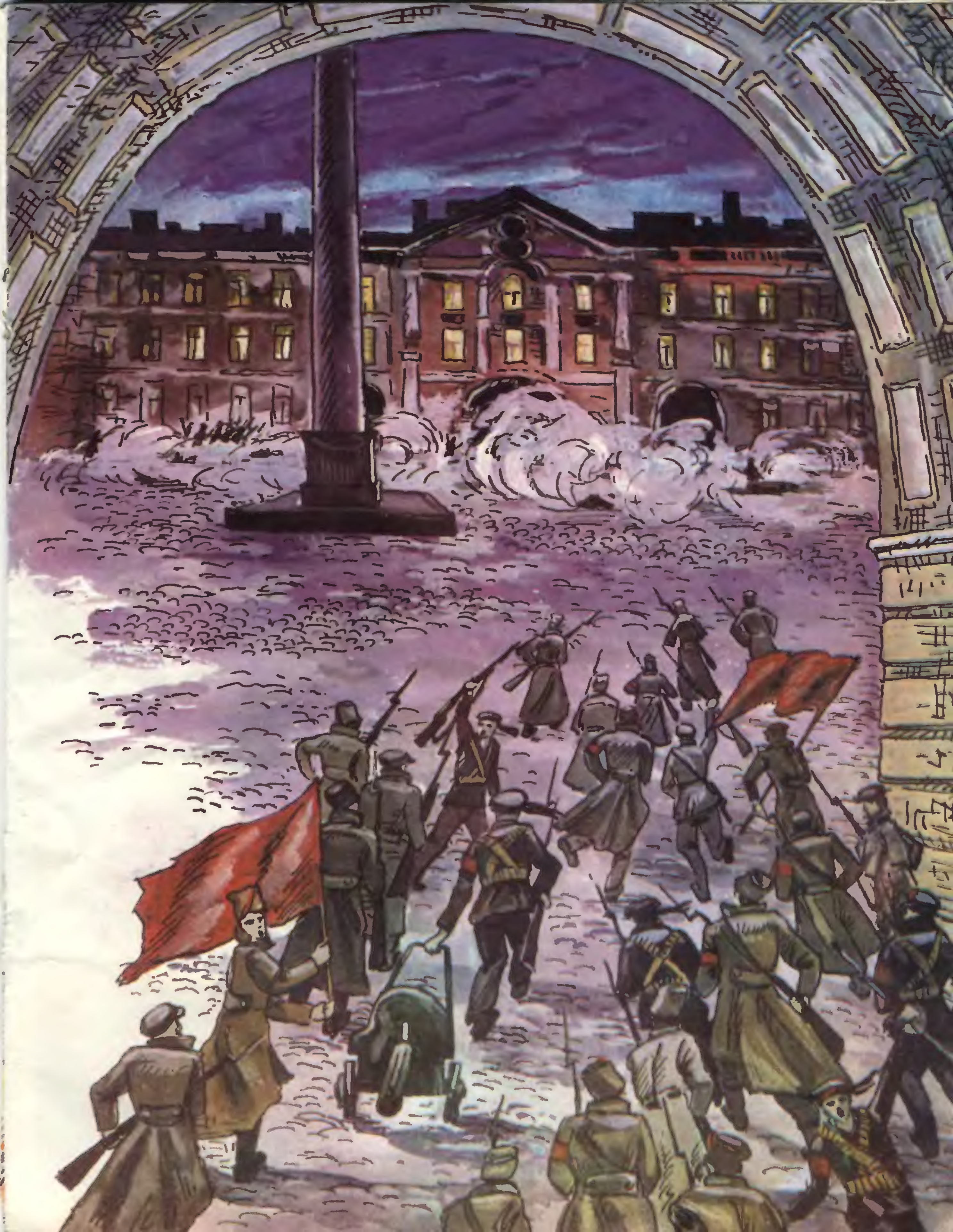
ШТУРМ ЗИМОВОГО ПАЛАЦУ

Написала Віра КАРАСЬОВА
Намалювала Ірина ОСТРОМЕНСЬКА

Місто Петроград майже все вже було в руках більшовиків. Тільки Зимовий палац і площа перед ним лишались у ворога. В Зимовому палаці засів ненависний народові Тимчасовий уряд. Будь-якою ціною палацом треба було оволодіти. Ніч на 25 жовтня (7 листопада за новим календарем) видалась дуже темною. Тільки крейсер «Аврора» час від часу освітлював палац багряним світлом своїх прожекторів. Він увійшов у річку Неву, зупинився біля мосту і вистрелив з гармати. Це був сигнал революційним загонам починати штурм.

Спалахнула жорстока боротьба. Навмання стріляли юнкери. Так само наосліп відповідали їм революційні бійці. Все тонуло в нічному мороці.

Перейшло вже за північ. Раптом постріли змовкли. Стихли людські голоси. Усе ніби завмерло. І в тиші з трьох боків через площу кинулись до палацу революційні загони. Знов застрочили ворожі кулемети. Розтинаючи повітря, полетіли гранати. А лави червоногвардійців, матросів, солдатів навально линули вперед. Ще мить — і урочистий, переможний вигук пролунав по той бік барикад. Майже півтори години тривав бій у палаці. О другій годині ночі Тимчасовий уряд було заарештовано.

ДОНЯ

Народна пісенька

Клен і липа в затінку
Донечку гойдали,
А татусь і матінка
Розуму навчали.

ПРОХАННЯ ДО ГОДИННИЧКА

Вірш Анни САКСЕ

Мій годинничку хороший,
Завтра вранці, дуже прошу,
Цокай, цокай голосніше,
Щоб збудить мене раніше,
Щоб сказало сонце красне:
«Ми з тобою встали вчасно,
День ми збільшити схотіли,
Бо у нас багато діла».

Переклад Наталі ЗАБІЛИ

ДО 65-РІЧЧЯ УТВОРЕННЯ СРСР

ЛАТВІЯ

Латвія — одна із трьох наших республік, що лежать на березі Балтійського моря. З давніх-давен латиші уславили себе як мореплавці й рибалки. А ще в Латвії вирощують жито-пшеницю, розводять худобу, роблять папір, сірники, радіоприймачі, залізничні вагони... Широко відомі також вироби латиських умільців з янтаря. Славний це край — щедрий, гостинний, пісенний.

Малюнок Гунтіса ГАРОЗАСА

Малюнок Артура СВІЛАНА

Малюнок Бітманіса ГАТІСА

Два брати

Казка

Жили собі два брати. Нічого в них не було. Тільки й мали на двох маленьку латочку поля.

От виросло на тій латочці жито. Брати вижали його, пов'язали у снопи й порівну розділили між собою.

Серед ночі прокинувся старший брат та й думає: «Хіба ж це по совісті! У меншого брата — семірко дітей. І одне одного дрібніші. Піду-но я в поле і перенесу трохи своїх снопів на його половину». Як надумав, так і зробив.

А молодшому братові теж не спалося. «Мій брат старий,— думав він.— Здоров'я у нього кволе. Живе самотою. Хто йому допоможе! Піду-но я в поле та й перенесу трохи своїх снопів на його половину». І теж вчинив, як надумав.

На другий день бачать брати — ні в кого з них снопів не поменшало, і зразу збагнули, як то воно сталося. Відтоді зажили вони ще злагодженіше і дружніше.

Намалювала Марина КИЇВСЬКА

Малюнок Антри КРУМІНЕ

Малюнок Ласми ШТРАУСЕ

Намалював Яким ЛЕВИЧ

ОСІНЬ

Вірш Андрія М'ЯСТКІВСЬКОГО

Ось я — за сосною,
Ось і листя в'яне...
Осінь я. За мною
Йдуть густі тумани.
Осінь я. Осоння
Листям засипаю.
Осінь... Трави сонні
Долу нагинаю.
Ранками імлиста,
Вдень — як позолота.
Обриваю листя —
Це моя робота.

ПІЗНЯ ЖОРЖИНА

Вірш Любові ЗАБАШТИ

Зацвіта жоржина пізня,
Що й очей не відвести,
І свою осінню пісню
Вже виспівують дрозди.

ДЗВІНОЧОК

Намалювала Світлана БЕЛАЙ

Розглянь малюнки і скажи, хто тут що робить.

Чи знаєш ти, де працюють твої тато й мама та які в них професії? Надішли нам про них листа з малюночком.

100 років з дня народження

Багато чудових творів написав для дітей російський радянський поет Самуїл Якович Маршак, 100-літній ювілей якого ми нині святкуємо. Вірші, казки, пісеньки, загадки Маршака, напевне, пам'ятають і ваші батьки, і навіть дідусі та бабусі. Спитайте в них про «Містера-Твістера», «Кицьчин дім», «Де обідав горобець?», «Звідки стіл прийшов?», і вони лагідно усміхнуться, бо згадають свої улюблені твори дитинства. Пропонуємо вам послухати вірші, які С. Я. Маршак написав свого часу спеціально для журналу «Малятко».

Малюнок Ірини КІВІНЕН

ЧЕМНІСТЬ

Коли я знайомих
Чи рідних стрічаю,
Вклоняюсь я,
Знявши кашкет з голови,
І дякую чемно,
Як щось їх спитаю:
«Спасибі велике!
Пробачте».
А ви?

З російської.
Переклав Олександр ПАРХОМЕНКО

С. Я. Маршака

ПОВІТРЯНА КОЛИСКОВА

Є ліжечко дитяче
У літакові «ТУ»:
Нехай дитя не плаче,
А спить хай на льоту.
І ми літаєм нині
У піднебесну вись.
Та змалку в небі синім
Не спали ми колись.

ЧОМУ ВОНИ БОСІ?

Це ж чому качки, індички,
Кури, гуси і павички
У пургу, в морози люті
По снігу бредуть невзуті?
Бо були ледачі птиці,
Не трудились анітрохи,—
Не хотіли взяти спиці
І сплести собі панчохи.

Як ми культурно відпочивали

Написав Євген НАУМОВ

Прокинувся я від того, що хтось стусонув мене під бік.
— Сашко! Ти ще спиш?
Це, звичайно, був Івась. Він переліз на моє ліжко, стяг із мене ковдру, штовхається та ще й питає, чи я сплю. Івась старший за мене на цілий рік. Зате я товщий. Коли ми з гуркотом упали на підлогу, на порозі з'явилася мама. Вона була вже одягнута.
— Знов б'єтеся?— сплеснула вона руками.

— Ми не б'ємось, а боремся,— сказали ми водночас.
— Гарні ж у вас канікули! З ранку до вечора чубитесь. Краще б у кіно пішли, до бібліотеки, в музей. Ось вам гроші. А я побігла на роботу.
Поснідавши, ми вирішили провести цей день культурно і змістовно. Спочатку пішли в кіно. Та щойно погасло світло, Івась зашепотів:
— Сашко, давай поміняємось місцями.
— Чого б це?
— Бо ти моє місце зайняв. Глянь ось, що на квитку написано.
— Не морочи голови,— буркнув я.
Івась розсердився і штовх мене. Я його. І якось так сталося, що через ту штовханину у хлопця, який сидів попереду, злетіли з носа окуляри.
Нас вивели з кінотеатру, і ми пішли до музею. Там було дуже цікаво.
— Ох, ти! Слон!— штовхнув мене ліктем Івась.
— Сам ти слон! Це — мамонт,— заперечив я. Ми здійняли такий галас, що нас попросили і з музею.
В бібліотеці ми взяли книжку з казками й дуже гарними малюнками і, прийшовши додому, сіли читати. Але не встигав я дочитати й до половини сторінки, як Івась уже перегортав її, бо тільки роздивлявся малюнки.
— Ну тебе!— вигукнув я і закинув книжку за шафу.
Коли прийшла з роботи мама, то, звісно, запитала, як ми провели час.
— Ми культурно відпочивали,— тихо сказав Івась.
А я похнюплено мовчав. Після такого дня що їй скажеш!

Намалювала Лариса ГАРМИЗА

Малятко

Засновано 1960 р. Київ.
Ордена «Знак Пошани»
видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь».

МАЛЫШОК № 11 (335) 1987
Ежемесячный журнал ЦК ЛКСМУ
для детей дошкольного возраста
(На украинском языке)
Основан в 1960 г.
Ордена «Знак Почета»
издательство ЦК ЛКСМУ «Молодь».
Адрес редакции: 252119, Киев-119,
ул. Пархоменко, 38—44.
Тел. 446-58-82, 441-04-75.

Головний редактор С. О. Єфіменко.

Редакційна колегія:
Андрієць Л. Я., Голембієвська Т. М.,
Григорук А. І. (відповідальний секретар),
Камінчук А. С. Письменна Л. М.,
Тараиова Є. А., Чухліб В. В.,
Шевченко В. М., Шевченко Ю. В.,
Яблонська О. Н.

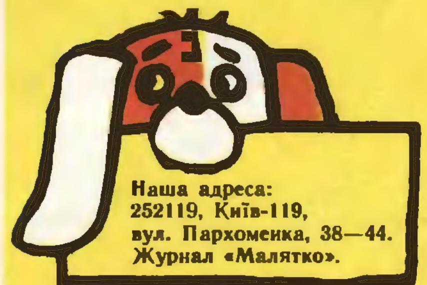
Художній редактор Я. Д. Левич.

Здано до набору 18.08.87.
Підписано до друку 21.09.87.
Формат видання $84 \times 106^{1}/_{16}$.
Друк офсетний.
Умовн. друк. арк. 1,68.
Умовн. фарбовідб. 10,08.
Обл. вид. арк. 2,67.
Тираж 654300 пр. Зам. 7-297.

Поліграфкомбінат
ЦК ЛКСМУ «Молодь».
ордена Трудового Червоного Прапорв
видавничо-полігрвфічного об'єднання
ЦК ВЛКСМ «Молодая гвардия».
252119, Київ-119,
вул. Пархоменка, 38—44.
Полиграфкомбинат
ЦК ЛКСМ Украины
«Молодь» ордена Трудового
Красного Знамени издательско-
полиграфического объединения
ЦК ВЛКСМ «Молодая гвардия».
252119, Киев-119,
ул. Пархоменко, 38—44.

Малюнок на обкладинці
Наталі Корнєєвої
Макет Анатолія Демченка

Текст набрано із застосуванням
вітчизняного фотонабірного
комплексу «Каскад»

20 к.

НАШЕ СВЯТО

ІНДЕКС 74304.

Ходою

Слова Тамари КОЛОМІЄЦЬ Музика Віталія ТАЛОВИРІ

Ідемо на свято в колоні,
В руках прапорці в нас червоні.
Сьогодні свято, Жовтневе свято,
Ідуть дорослі й малята.
Крокуєм рядами стрункими,
Ідемо з піснями дзвінкими.
Сьогодні свято, Жовтневе свято,
Ідуть дорослі й малята.